

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 404/2021
12.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Владе Стевића, због кривичног дела недозвољена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Жељка Санковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 138/19 од 20.02.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 786/20 од 16.12.2020. године, у седници већа одржаној 12.04.2021. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Владе Стевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 138/19 од 20.02.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 786/20 од 16.12.2020. године, у односу на повреде закона из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку и члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у односу на преостале повреде закона **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 138/19 од 20.02.2020. године, окривљени Владе Стевић оглашен је кривим због извршеног кривичног дела недозвољена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године у коју му је урачунато време проведено у притвору од 10.02.2015. до 10.03.2015. године, те му је у смислу члана 78, члана 87. и члана 247. став 4. КЗ изречена мера безбедности одузимања предмета, опојне дроге, као у изреци пресуде, а обавезан је и да суду накнади трошкове кривичног поступка и паушала.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 786/20 од 16.12.2020. године, одбијене су као неосноване, жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду и браниоца окривљеног Владе Стевића и потврђена првостепена пресуда.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 482. и члана 483. ЗКП, бранилац окривљеног Владе Стевића, адвокат Жељко Санковић, поднео је захтев за заштиту законитости „због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП; члана

300. ЗКП; члана 33. Устава Републике Србије и члана 6. Европске конвенције о људским правима у вези са чланом 485. став 1. и 3. ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да преиначи другостепену пресуду тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање“.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног Владе Стевића, адвоката Жељка Санковића се указује да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП односно да је прекорачио оптужбу. Наиме, заменик Вишег јавног тужиоца у Београду је у завршној речи остао код оптужнице Ктo 61/15 од 08.06.2015. године, мада је иста оптужница прецизирана од стране јавног тужиоца 31.05.2018. године. Како је, по ставу одбране, суд везан чињеничним стањем наведеним у диспозитиву оптужнице код које је јавни тужилац остао и у завршној речи од 08.06.2015. године, то је и суд морао да остане код оптужнице од 08.06.2015. године а никако код оптужнице прецизиране 31.05.2018. године по којој га ни сам јавни тужилац не терети.

Врховни касациони суд налази да се изнетим наводима браниоца окривљеног, адвоката Жељка Санковића неосновано указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, односно да је пресудом прекорачена оптужба.

Прекорачење оптужбе на штету окривљеног подразумева измену чињеничног описа радњи извршења кривичног дела окривљеног, које су описане у оптужном акту, додавањем више криминалних активности, односно веће криминалне воље окривљеног, којима се отежава положај окривљеног у погледу правне оцене дела или санкције, што овде није случај. Првостепени суд је, у складу са оптужницом и са чињеничним стањем утврђеним у законито спроведеном поступку на главном претресу извршио корекцију тако што је уместо речи „при чему је могао да схвати значај свог дела и управља својим поступцима навео речи „при чему су његове способности схватања значаја дела и могућности управљања поступцима биле смањене али не битно због стања омамљености опојном дрогом хероином“, чиме је прецизирана изрека првостепене пресуде у погледу смањења степена урачунљивости што може представљати основ ублажења казне у корист, а не на штету, окривљеног и у складу са законским овлашћењима суда. Самим тим оваквом изменом у чињеничном опису радње извршења кривичног дела није отежан процесни положај окривљеног.

Дакле, побијане правноснажне пресуде нису донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, како се то неосновано указује у захтеву браниоца окривљеног Владе Стевића, адвоката Жељка Санковића.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног Владе Стевића, адвоката Жељка Санковића се указује и да Виши јавни тужилац у Београду у предметном кривичном поступку приликом испитивања сведока АА није поступио у складу са чланом 300. ЗКП јер окривљеног Владу Стевића није позвао да присуствује овој доказној радњи нити га је обавестио на било који начин да ће сведок тог дана бити испитан. Одбрана налази да позивањем само тадашњег браниоца по службеној дужности окривљеног Владе Стевића, адвоката Драгомира Мрдаља, али без позивања окривљеног да присуствује испитивању сведока АА „нису испуњена права које има окривљени Владе Стевић“. Врховни касациони суд налази да се изнетим наводима неосновано указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП у вези са одредбом члана 300. ЗКП.

Одредбом члана 300. став 1. ЗКП прописано је да је јавни тужилац дужан да браниоцу осумњиченог упути позив да присуствује саслушању осумњиченог, односно да осумњиченом и његовом браниоцу упути позив, а оштећеног обавести о времену и месту испитивања сведока или вештака.

Из списка предмета произлази да је тадашњи бранилац по службеној дужности окривљеног Владе Стевића, адвокат Драгомир Мрдаљ био позван и присуствовао саслушању сведока АА пред Вишим јавним тужиоцем у Београду о чему је сачињен записник Кти 43/15 од 06.03.2015. године, који је адвокат Драгомир Мрдаљ потписао без изношења приговора у погледу садржине записника о испитивању овог сведока. Поред тога, одредбом члана 300. став 4. ЗКП је прописано да ће приликом предузимања процесних радњи из наведеног члана уколико окривљени има браниоца, јавни тужилац по правилу позивати односно обавештавати само браниоца, што је и урађено у конкретном случају.

Из наведених разлога Врховни касациони суд налази да присуство само браниоца окривљеног - адвоката Драгомира Мрдаља саслушању сведока АА пред Вишим јавним тужиоцем у Београду није повређена одредба члана 300. став 1. ЗКП, па самим тим није учињена ни битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се суштински указује поднетим захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Жељка Санковића.

Поред тога, поднетим захтевом браниоца окривљеног, се указује и на повреду одредбе члана 33. Устава Републике Србије и члана 6. Европске конвенције о људским правима уз изношење разлога због којих одбрана налази да је иста учињена.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1) а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) тог законика мора се доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Како се у захтеву у односу на повреду људског права окривљеног (члан 485. став 1. тачка 3) ЗКП) не истиче да је та повреда утврђена одлуком Уставног суда или Европског суда за људска права, нити је таква одлука приложена уз захтев, то захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у односу на ову повреду нема прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р,

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић